

viis efter den Skabne, som det forrige Lovforslag havde, ikke har fundet mig opfordret til her at fremkomme med det samme, saa vil jeg stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger, og det i Ærdeleshed af den Grund, at det er mig bekendt, at der blandt Landboerne er sølt en Trang til Forandring i den nu bestaaende Lovgivning. Ved det sidste Valg af et Medlem til Landsstinget, blev jeg saaledes af næsten alle de Valgmænd, som dengang vare tilstede, opfordret til, saavidt muligt, at fremstjynde denne Sag, og disse Valgmænd vare ikke Huusmand, men for Størstedelen Gaardmand, og der var iblandt dem mange større Landeendomsbesiddere. Jeg stemmer altsaa for dette Lovforslag, ikke, fordi jeg anseer det for at være aldeles hensigtsmæssigt, men fordi jeg antager, at det, skjøndt der i Principet kan siges meget derimod, i Realiteten dog ikke vil kunne være til nogen Skade. Den eneste Betænkelighed, jeg har, er, at det ikke vil være af nogen heldig Indflydelse, naar der senere bliver Spørgsmaal om at bestemme den Myndighed, som skal tilkomme Communerne.

Schulin: Jeg har begjært Ordet for at bemærke, at, ligesom jeg har stemt imod Loven paa alle dens foregaaende Stadier, saaledes vil jeg ogsaa stemme imod den nu, da den foreligger i sin Heelhed. Jeg skal derfor, ikke, fordi jeg troer ved hvad jeg siger at kunne fremkalde nogen Forandring i Thingets Beslutning, men fordi jeg synes, at jeg bør forsvare min Mening og give Grunde for min Stemmegivning, tillade mig at erklære, at jeg stemmer mod Loven, ikke, fordi jeg troer, at den vil have nogen synderlig skadelig praktisk Virkning. Det vide vi jo vistnok Alle, at Resultatet af denne Lov langt fra vil blive det, at den mindre Besidder, og den mindre Formuende vil prægravere eller underkue eller udsuge de større Besiddelser eller større Formuer, men hvorfor vil det ikke stee? Det vil ikke stee, fordi de større Formuer, de større Besiddelser, som ganske upaatvivleligt ville føle sig uhyggeligt, ubehageligt berørte ved denne Lov, ganske simpelt hen ved den ringeste Anledning ville trække sig tilbage, som det blev sagt forleden Dag, og holde sig paa et vist Tvarhedens

Standpunct. Ved den mindste Anledning til Utilfredshed vil man appellere først til Amtsraadet og endelig til Ministeriet, og jeg er fuldkommen overbevist om, at ved enhver Leilighed, hvor en saadan Appel virkelig bør finde Medhold, vil den finde det, ja, jeg er overbevist om, at endog saa mange Gange, hvor den ikke burde finde Medhold, vil den alligevel finde det. Altsaa siger jeg, af den Grund mener jeg, at der, forsaavidt ingen Fare er paafærde, men jeg mener desuagtet, at denne Lov vil være en stor Ulykke og vil have en ganske anden og stor Skade i Følge med sig, og det ligger deri, at den leder os ind paa den gale Vej, paa den modsatte af den, vi skulde gaae i communal Henseende. Det er ganske aabenbart, det ligger, hvad jeg allerede har sagt, i, at, idet man lægger Communalmagten i de Hænder, i hvilke den ikke bør lægges, styrker man ganske aabenbart den egentlige væsentlige Hindring for den communale Udvikling, som er tilstede, nemlig Statens Indgriben i Communerne Bestyrelse. Efter min Mening hindres vor communale Udvikling ved, at Staten for meget blander sig ind, hvad der er Communerne Sag. Det vil ganske vist, idetmindste troer jeg det, blive altid noget vanffeligt at faae Staten tilbage fra den Vej, men vi faae langt fra Staten tilbage ved dette Middel; tværtimod, denne Lov vil styrke Staten i dens Dvergreb, og det af den Grund, at Staten ganske ligefrem i Fremtiden, saalænge denne Lov staaer, vil have hele den offentlige fornuftige Mening for sig. Man vil sige: det er jo naturligt, at Staten egentlig maa raade i disse Sager, naar man har lagt Myndigheden og Magten der, hvor Magten og Myndigheden ikke bør være, uden at der risqueres Noget derved. Jeg for min Deel skulde ønske, og jeg vilde stemme for en Forandring i vore Communerne Forsatning, naar den gif ud paa at beholde den Indflydelse, de alt have, det vil sige: naturligviis efterat man havde lagt Myndigheden der, hvor Myndigheden bør ligge, saaledes at den større Formue proportionaliter var repræsenteret, da det forekommer mig ganske tydeligt og aldeles uigjendriveligt, at de, der betale de høiere Communeskatter, bør have den høiere Commune-Stemme. Jeg troer saaledes,